

Unบรรณาธิการ

ในช่วงหลายปีที่ผ่านมา โรงพยาบาลรัฐบาลทั่วประเทศไทยกำลังเผชิญปัญหาทางการเงินที่รุนแรงขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะภาวะ “เงินบำรุงติดลบ” ซึ่งสะท้อนถึงความไม่สมดุลระหว่างภาระงานด้านการรักษาพยาบาลกับงบประมาณที่ได้รับจัดสรร ปรากฏการณ์ดังกล่าวมิใช่เพียงปัญหาทางบัญชี แต่เป็นสัญญาณเตือนสำคัญต่อความมั่นคงของระบบสุขภาพไทยโดยรวม สาเหตุสำคัญของปัญหานี้เกิดจากโครงสร้างการจัดสรรงบประมาณที่ไม่สอดคล้องกับต้นทุนจริงของการให้บริการทางการแพทย์ โรงพยาบาลรัฐต้องรองรับผู้ป่วยจำนวนมากขึ้น ทั้งจากสังคมสูงวัย โรคเรื้อรังที่ซับซ้อนขึ้น ตลอดจนความคาดหวังของประชาชนต่อคุณภาพบริการที่สูงขึ้น ขณะที่อัตราการขาดดุลงบประมาณจากกองทุนหลักประกันสุขภาพต่าง ๆ กลับไม่สามารถครอบคลุมต้นทุนที่แท้จริง โดยเฉพาะค่าเวชภัณฑ์ ยา เทคโนโลยีทางการแพทย์ และค่าตอบแทนบุคลากร

ภาวะเงินบำรุงติดลบส่งผลกระทบเป็นลูกโซ่ ตั้งแต่การชะลอการจัดซื้ออุปกรณ์ทางการแพทย์ การจำกัดการพัฒนาบริการใหม่ ๆ ไปจนถึงขวัญกำลังใจของบุคลากรทางการแพทย์ที่ต้องทำงานหนักภายใต้ข้อจำกัดด้านทรัพยากร หากปล่อยให้สถานการณ์ดำเนินต่อไปโดยไม่มาตรการแก้ไขอย่างเป็นระบบ ย่อมเสี่ยงต่อการลดทอนคุณภาพการดูแลผู้ป่วย และเพิ่มความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงบริการสุขภาพ การแก้ไขปัญหานี้จำเป็นต้องอาศัยการปฏิรูประบบการเงินการคลังด้านสุขภาพอย่างจริงจัง รัฐควรทบทวนสูตรการจัดสรรงบประมาณและอัตราการขาดดุลงบประมาณให้สะท้อนต้นทุนจริง พร้อมทั้งเพิ่มความยืดหยุ่นในการบริหารเงินบำรุงของโรงพยาบาล ควบคู่กับการส่งเสริมประสิทธิภาพการบริหารจัดการภายใน และการลงทุนเชิงป้องกันเพื่อลดภาระโรคในระยะยาว

โรงพยาบาลรัฐคือเสาหลักของระบบสุขภาพไทย การปล่อยให้โรงพยาบาลเหล่านี้อ่อนแอทางการเงิน เท่ากับบั่นทอนความมั่นคงด้านสุขภาพของประชาชนทั้งประเทศ ถึงเวลาแล้วที่ปัญหางบประมาณไม่พอและเงินบำรุงติดลบจะต้องถูกยกระดับเป็นวาระแห่งชาติ เพื่อรักษาคุณภาพชีวิตของประชาชนและความยั่งยืนของระบบสาธารณสุขไทยในอนาคตต่อไป

นพ.ศิริยุสม์ วรามีตร

บรรณาธิการ